

ЛЕЛЕКИ

Лелеки, лелеки летять іздалека,
Летять, поспішають у рідні краї.
Їх кличе бажання і сила нестримна
Продовжити рід свій на отчій землі.

А шлях той тяжкий з небезпекою злою...
То, може, в чужині лишитись навек?
Тут сонце, і простір, й поживи доволі...
Та в серці лелечім клекоче інстинкт.

Спасибі, лелеки, за вірність крилату
До рідного краю, до отчих основ,
Вертайтесь щороку в гніздечко над хатою,
Несіть нам на крилах надію й любов.

2022

ОСІННІЙ ЕТЮД

Чарівна красуня із пензлем в руці
Гуляє лісами, садами, гаями,
Торкається клена, калини, беріз –
І враз перетворює в казку-заграву.

Ось берест тріпоче багряним листком,
А далі берізки хизуються в златі,
Лиш дуб огорнувсь рудуватим шарфом,
Та тон цей рудий теж родзинка у гамі.

Осіння палітра – природи вінець –
Звітує салютом барвисто-ласкавим,
Та кожен циклічний етап – не кінець,
Наступні по-своєму будуть яскраві.

Так плинуть у вічності ритми красот,
І кожен із них – це шедевр унікальний.
Та разом із тим маєм безліч тривог
За світ цей святий і крихкий, мов дзеркальний.

2021